

Og jeg fikk fred ved å legge alt i hans hender. Han som ser hva der vil tjene oss til gode. Nu har det lydt til oss her hjemme, hvor Guds ord bor så rikelig: Jesus kommer snart. Føler som vi er blant dem som går ut i den ellefte time, med dette bud til dem som lever uten Gud og som må dø uten håp og uten Gud. Så la oss gjøre som Jesuss sier — Gå ut til dem.

Så vil jeg be vennene huske meg i bønn. Gud vil lønne dere igjen.

Eders for Afrika
Kitty Valand,
Nygaten 5 b, Mandal

Søster Kitty Valand som tilhører den frie forsamling i Mandal har vi kjent i over 20 år. Vi gir henne vårt beste vitnesbyrd for liv og vandring, som en elskelig søster. Hun tenker å besøke venneflokkene rundt om i landet før hun reiser til Afrika, som Gud har kalt henne til. Vennene bes ta vel i mot henne.

Peter Nilsen, Trygve Gundersen,
Tonnes L. Solvang,
eldstebrodre.

Til Swaziland.

«Og han sa til meg: «Dra ut! og jeg vil sende deg til et hedningefolk langt borte.» (Ap. gj. 22, 21).

Det er med hjertet fullt av takk til min Herre og mester at jeg nu offentliggjør mitt kall til Afrika.

Ble ved Guds nåde frelst i 9 års alderen, men den første dragelse til misjonsmarken kjente jeg da jeg var 15 år. Hadde vært på et møte, hvor der var talt om hedningenes nød. Det var en gammel Herrens tjener som hadde sin datter i India. Og ved møtets slutt tok han min hånd i sin og sa bare disse enkle ord: Vil ikke du gjøre noe for hedningene?

Disse ord talte sterkt til mitt unge hjerte, og misjonsinteressen ble vakt. Jeg var den gang ikke blitt kjent med dette folk som jeg nu har fått mitt åndelige hjem blant.

I 18 års alderen kom jeg inn under den frie forkynnelse, fikk syn på dåpen, og ble da døpt i vann, og noen måneder etterpå også døpt i ånden.

Har siden ved Guds nåde vært lykkelig og bevaret i min kjære frelser.

Etter flere års forløp ble jeg angrepet av en meget alvorlig sykdom hvor lægen sto maktesløs. Men etter

Jørgine Valand.

at all menneskelig hjelp slo feil grep Herren selv inn og helbredet meg fullstendig i ett øyeblikk — All ære til Jesus.

Og like etter min helbredelse talte Herren disse ord som før anført i Ap.gj. 22, 21. Og jeg ga Jesus mitt ja. Lykkelig over å få lov å gi mitt liv til ham som sendte sitt ord og helbredet meg og reddet meg fra min grav.

Siden har Gud på en underbar måte stadfestet mitt kall.

Engang som jeg var meget trett og mismodig sa jeg til Jesus: «Ta mig heller hjem, og send en annen til Afrika i mit sted!» Men jeg hadde ikke før uttalt disse ord før Guds stemme lød til meg: «Vil du komme hjem til meg med en ufullført gjerning!» Og med en gang kjente jeg at min vilje ble forandret og jeg sa: «Nei, Herre, det er det siste jeg vil å dø fra min gjerning!»

Og da med en gang kom der frem en sort hånd, som holdt om en stor bibel. Jeg så noe snehvitt tøy på den hånd som holdt om bibelen. Og jeg skjønnte at det var en kristen. Herrens røst talte til meg og sa: «Det er en som leter etter mere lys og mer sannhet, disse skal du få lov å lede.» Siden ble det helt klart for meg at det var til Ekutuleni i Swaziland Herren ville ha meg. Dette var før Margit Haraldsen og Hansine Nessfossen kom dit. De sorte var alene der da og det var det jeg likesom følte da jeg så synet.

Nu i høst er jeg blitt kjent med søster Asbjørg Eie fra Stavanger som har kall til samme sted som meg. Og vi hadde tenkt å reise rundt blant venneflokkene over nyttår.

Vær snild og husk meg i eders bønner.

Eders for Afrikas frelse

Jørgine Valand.,
Nygaten 5 b, Mandal.

Søster Jørgine Valand som tilhører den frie forsamling i Mandal har vi kjent over tyve år. Vi gir henne vårt beste vitnesbyrd for liv og vandring som en elskelig søster. Hun tenker å besøke venneflokkene rundt om i landet før hun reiser til Afrika som Gud har kalt henne til.

Vennene bes ta vel i mot henne.

Peter Nilsen, Trygve Gundersen,
Tonnes L. Solvang,
eldstebrodre.

Lysetaken.

Les 2. Moseb. 25 31—40 og 27, 20—21.

Lysetaken med de syv lamper stod i sammenkomstens telt, like overfor bordet ved tabernaklets side mot syd.

Menigheten er idag utenfor forhenget. — Døden skiller. —

Jesus eller Aron har gått innenfor forhenget som idag er revet og vi har en ny og levende vei.

Lysetaken er bærer av de syv lamper. Menigheten er idag bærer av lyset. Jesus skal holde lampene i stand, men også hans sønner, de som er hans prester i ånden.

Det er godt det er en som kjenner menneskenes barn og hele åndens verden med, som skal holde dem i stand.

Lampene må for å lyse ha olje, da kunne lampene tennes og de begynte å lyse. Lyset falt omkring i det hellige og opplyste dette. Menighetens lys skulle idag opplyse verden, men har menigheten oljen? Det er noen som må knuses for at oljen skal kunne frembringes — Jesus ble knust på Golgata.

Legg merke til: Lyset falt ikke på oljen, det var oljen som frembrakte lyset.

Ja derfor må livet være et resultat av åndens kraft. For at livet skal kunne bli det, må det knuses noe. Vi har også en oliven som må knuses. Uten selvlivets død ingen del i «Den knuste oliven på Golgata.» Oliven som ikke er knust gir ingen olje og i rå tilstand er den meget bitter og den må alltid behandles på en særskilt måte for å nyttes.

Menneskelivet påfører alltid andre bitterhet, men la Aron få behandle det og du skal se det kan bli et kar — et beger — en lampe i lysetaken